

Wolontariat medyczny
dla czego jest potrzebny
nie tylko w opiece hospicyjnej?

Kim jest wolontariusz?

Wolontariuszem jest każda osoba
(fizyczna),

która dobrowolnie (ochotniczo)
i bez wynagrodzenia

wykonuje świadczenia na rzecz
uprawnionych organizacji i instytucji
na zasadach określonych ustawą
o działalności pożytku publicznego
i o wolontariacie

Dlaczego ludzie łączą się aby służyć drugiemu człowiekowi?

Dlaczego rodzi się wolontaryjna służba?

Wolontariat podejmuje się zadań, których nikt nie rozwiąże w sposób tak bezinteresowny.

Wolontariat rodzi się w odpowiedzi na prośbę społeczeństwa, aby ktoś wszedł w opuszczone przez państwo obszary nędzy społecznej, które tworzą: uzależnieni od narkotyków, nieletni, rodziny biedne, chorzy, niepełnosprawni, ludzie starsi.

Opieka hospicyjna była odpowiedzią na potrzebę innego spojrzenia na umierającego na chorobę nowotworową człowieka, spojrzenia polegającego nie tylko na podjęciu wszelkich starań celem uśmierzenia bólu i innych objawów ale również na zapewnieniu chorego, że nie będzie sam, że będzie przy nim przyjazny drugi człowiek, przeżywający wspólnie z nim ostatnie miesiące, tygodnie czy dni jego życia.

Hospicja w Polsce działające bezinteresownie powstawały w Polsce w latach 1981 – 1983.

Rozwój opieki spowodował, że do realizacji opieki zostali zatrudniani pracownicy.

Okazało się też, że pracownicy nie mogą przy realizacji swoich obowiązków ofiarowywać podopiecznym odpowiednią liczbę godzin, pozwalających na obecność i towarzyszenie.

W 2003 r. Sejm uchwalił
ustawę o działalności pożytku
publicznego i o wolontariacie.
W niej jest zapis kto może
korzystać z wolontariatu

Wolontariusze mogą wykonywać, na zasadach określonych w niniejszym rozdziale, świadczenia na rzecz:

- 1) organizacji pozarządowych oraz podmiotów wymienionych w art.3 ust.3 w zakresie ich działalności statutowej, w szczególności w zakresie działalności pożytku publicznego, z wyłączeniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej,
- 2) organów administracji publicznej, z wyłączeniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej
- 3) jednostek organizacyjnych podległych organom administracji publicznej lub nadzorowanych przez te organy, z wyłączeniem prowadzonej przez te jednostki działalności gospodarczej,
- 4) podmiotów leczniczych w rozumieniu przepisów o działalności leczniczej w zakresie wykonywanej przez nie działalności leczniczej – zwanych dalej „korzystającymi”

Wolontariat hospicyjny bierze bezinteresowny udział w realizacji wszechstronnej pomocy człowiekowi ciężko choremu, by mógł godnie żyć do naturalnej śmierci.

Wolontariat wspiera również rodziny w trudnym okresie odchodzenia bliskiej im osoby oraz w czasie żałoby.

Wolontariusz działa w ramach zespołu opiekującego się chorym i jego rodziną.

Udział wolontariatu jest istotnym elementem opieki hospicyjno – paliatywnej.

W Hospicjum św. Łazarza są:

- Wolontariusze służby chorym
- Wolontariusze w zespole administracyjno - gospodarczym
- Wolontariusze w sekcji pozyskiwania środków finansowych

Wolontariusz w szpitalu.

Wolontariat jest organizowany w nielicznych szpitalach.

Tak jak w hospicjach pracę wolontariusza organizuje koordynator wolontariatu (pracownik) a za pomoc wolontariusza choremu odpowiada tak jak w hospicjach zarząd czy dyrektor

Dyrektor jednego ze szpitali napisał:
Wolontariusze wypełniają swoją obecnością
te miejsca, których my nie jesteśmy w stanie
wypełnić, gdy działalności medycznej
towarzyszy pośpiech i wiele obowiązków.
Szpitalnymi wolontariuszami są zarówno
emeryci, jak i osoby pracujące

Wsparcie wolontariuszy
jest niezwykle istotne
zwłaszcza dla pacjentów spoza
dużego miasta,
którzy nie mają w pobliżu
rodziny czy przyjaciół.

W województwie pomorskim
w 2015 roku idea społecznej
pomocy pacjentom zyskała
wsparcie
urzędu marszałkowskiego
i powstał program
„Wolontariat szpitalny”

Wolontariat osób starszych

Starzenie się społeczeństwa powoduje,
że wiele osób wymaga
pomocy drugiej osoby.

Nie tylko seniorzy samotni ale również ci,
którzy mieszkają razem
ze współmałżonkiem
czy córką lub synem
potrzebują wsparcia innej osoby.

Bardzo istotnym zagadnieniem jest
powrót do organizowania pomocy przez
wolontariuszy,
sąsiadów, zespoły parafialne czy Caritas.
Od kilkunastu lat wprowadzana jest w
państwach Europy
inicjatywa

Compassionate communities
– społeczności wspierające.

Powyższa inicjatywa była już realizowana w
Polsce w latach 1957 – 1973.

Wprowadziła ją pielęgniarka - nauczycielka
w szkole pielęgniarek
bł. Hanna Chrzanowska.

Z jej inicjatywy powstały wolontaryjne
pielęgniarskie zespoły parafialne,
które niosły opiekę chorym w parafiach.

Obecnie w związku
z starzejącymi się
społeczeństwami
potrzebni są aktywni ludzie
dobrej woli
wolontariusze, którzy wznowią
społeczną pomoc dla seniorów.

Dziękuję za uwagę

stoklosa@hospicjum.org